

- az elvégzett munkák nyilvántartása nevű bizonylat segítségével történik a számítógépes rendszer aktualizálása,
- a tervezett feladatokban bekövetkezett változásokat az 1—4 pont megismétlésével lehet a rendszerhez kapcsolni,
- az elvégzett munkák nyilvántartásának átvezetésével párhuzamosan, időről-időre — az ütemezés pontossági igényének megfelelően — a termelés-ütemezés számítógépes futtatását meg kell ismételni.

A termelésütemezés során végzett felhasználói feladatokat az 5. ábra ELJÁRÁS részében követhetjük végig.

ISMERETEINK HIÁNYOSAK

A hagyományos térképezési módszerekkel dolgozó szakemberek, körében — a hiányos ismeretek miatt — „a számítógépes térképezés... ellenszenvet vált ki”, olvashattuk Az Erdő 1982. áprilisi számában Dr. Bán István és Vidovszky Ferenc írásában.

Mivel megítélésem szerint egy új eljárás bevezetése nem rokonszenv, illetve ellenszenv kérdése, szabad legyen ismereteimet közreadnom az olvasóra bízva, hogy kinek-kinek az ismereteit milyennek tartja.

1. A „mérőműszerrel egybeépített célprocesszorok” ismereteim szerint drágák. Az évente néhány napot kitevő földi mérések céljára aligha lenne gazdaságos a beszerzésük. Ráadásul abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a jól bevált busszolateodolitjaink jól bírják a durva igénybevételt, a szállítást gépkocsival rázós utakon, gyalog a sziklás, szakadékos terepen, még egy elesést is beleszámítva. Ilyen helyekre egy „mérőműszerrel egybeépített célprocesszort”, ami természetesen áramforrással is fel kell legyen szerelve, ki sem tudnánk vinni, fel sem tudnánk állítani. (A célprocesszort talán szerencsésebb lett volna magyarul megnevezni, mert ez a szó a szakirodalmunkban már le van foglalva, ha jól emlékszem, egy fakitermelő gépezet megnevezésére. Nem így kezdődött vajon a bábeliek nyelvzavara is?).

2. A légifényképek számítógépes kiértékelése valóban „egyik legfejlettebb módszer”. Ám jellemző, hogy a földmérési szakvállalatok sem határozzák meg e módszerrel a külterületi — tehát kisebb pontossági igényű — földrészletek töréspontjainak koordinátáit, éppen gazdaságossági megfontolásokból.

3. A térképek sokszorítása terén valóban időszerű a színes nyomatot is készítő másoló-, kicsinyítő-, nagyító berendezések alkalmazása. A tematikus térképek közül is elsősorban az elvégzendő feladatokat feltüntető, valamint az elvégzésük nyilvántartására is alkalmas térképekre van igény. Helyesen írja Németh Ferenc a hozzászólásában, hogy e célra elegendő az erdőrészlet közepén „grafikon hatású” jelet adni. (Idegen szóval kartogramm névvel illethetjük e térképet). Fontos a térképet olyan anyagra készíteni, amelyiket az első harmat nem tesz olvashatatlanná az erdőn használó szakember kezében.

4. A példaként említett, „az Északi Közép-hegységben jelentkező konkrét üzemtervezési feladat” elvégzéseként két hét alatt elkészült „anyag” nem térképészeti „anyag” volt, az tehát e tárgykörbe nem sorolható.

Reményfy László